

[Statsministeren.]

fektive til at bidrage til at formindske ledigheden. Jeg må dertil sige, at nogen virkning kan allerede spores; der er et vist opsving, siger de sidste tal, bl. a. i detailhandelens omsætning.

Efter regeringens opfattelse vil de foranstaltninger, der er gennemført, virke klart positivt. Men jeg vil gentage: vi vil gerne understrege, at vi ikke har fraskrevet os retten til at foreslå yderligere beskæftigelsesfremmende foranstaltninger. Der skal ikke være nogen tvivl om, at regeringen finder den nuværende ledighed absolut uacceptabel. Jeg har tidligere på regeringens vegne klart givet udtryk for, at vi ikke vil betale en hurtig forbedring af betalingsbalancen med en ledighed af den nuværende størrelse; den pris er simpelt hen for høj og tilmed umenneskelig.

På den anden side må vi se i øjnene, at der er grænser for, hvor stort et underskud vi kan finansiere selv over en kortere periode. Vi må gøre os klart, at det blot på lidt længere sigt kunne blive katastrofalt, hvis vi på grund af ledigheden flyttede folk bort fra eksporterhvervene. Vi ved, at flytningen af arbejdskraft tager tid, og vi kunne derfor komme i den situation, at vi ikke kan udnytte mulighederne, den dag eksportkonjunkturerne vender. Den situation har vi ikke råd til at bringe os selv i, allermest på grund af hensynet til beskæftigelsen på længere sigt.

Vi må derfor først og fremmest koncentrere anstrengelserne om at stimulere investeringslysten. Det mener regeringen er meget vigtigt. Regeringen er åben over for alle midler hertil, og de forslag om bedre afskrivningsregler, der forhandles om nu, kan blive et nyttigt middel hertil.

Dernæst gælder det om at fjerne de indenlandske årsager, det vil sige få boligbyggeriet i gang igen, fremme reparationerne, fremme forbedringer, udnytte den ledige arbejdskraft, den ledige kapacitet inden for hele anlægssektoren.

Det er regeringens forventning, at den kommende tid vil bringe en nedgang i arbejdsløsheden. Hvor hurtigt vi kan få situationen rettet op, er ikke muligt at sige med bestemthed, det afhænger jo bl. a. af, hvor hurtigt og hvor stærkt omslaget i de internationale konjunkturer kommer.

Jeg har tidligere givet udtryk for, at jeg ventede, vi kunne nå op på fuld beskæftigelse i 1976. Bag denne forventning lå selvsagt en forventning om, at regeringen får sine beskæftigelsesfremmende foranstaltninger igennem eller noget, som i hvert fald er lige så effektivt beskæftigelsesmæssigt.

Der lå naturligvis også en forventning om, at de internationale konjunkturer havde nået bunden, og at hurtigt omsving var på vej igen. Der er i dag ting, der tyder på, at nedgangen har været dybere, har været mere langvarig, end alle havde ventet, og at omslaget derfor også kan komme senere og langsommere, end man havde troet.

Denne erkendelse synes også at brede sig i visse vestlige industrilande. Den vil givetvis sætte sig spor i en mere aktiv økonomisk politik. Jeg mener også at kunne konstatere, at rapporter og oplysninger om regeringsvurderinger i forskellige lande peger i en forholdsvis positiv retning. Jeg tror, det vil sætte sig spor i form af en aktiv økonomisk politik. Når opgangen i de internationale konjunkturer indfinder sig, vil den opnåede stabilitet i omkostningsudviklingen her i landet gøre os bedre rustet end mange af vore konkurrenter på eksportmarkedet til at drage fordel heraf.

Udviklingen mener jeg derfor man kan sige er ved at vende, af udenlandske og indenlandske årsager, som trods alt har en positiv tendens. Regeringen er ikke i tvivl om, at ledighedstallene senere på året vil bevæge sig klart i den rigtige retning.

Auken (S):

Den nuværende beskæftigelseskriser er dels kommet til os udefra og er dels hjemligt betinget. Omsvinget i den internationale konjunktur, som begyndte i slutningen af 1973, og som blev drastisk accentueret af olie- og råvareprisstigningerne i 1973-74, har i de vestlige økonomier som helhed givet anledning til den måske kraftigste krise, vi har oplevet i efterkrigstiden. Mange økonomer mener, at der er træk ved den krise, vi er inde i i øjeblikket, der bringer tanken hen på 1930ernes krise.

For voldsomme, delvis inflationsbetingede, investeringer og lageropfyldninger blev midt under 1974 afløst af et generelt fald i investeringerne og en yderligere, men util-